

Sygn. akt III SK 4/04

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2004 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Kazimierz Jaśkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Zbigniew Myszka

SSN Andrzej Wasilewski

Protokolant Małgorzata Beczek

w sprawie z odwołania Z. Korporacji Energetycznej S.A. w Z.
przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki
o wstrzymanie dostaw energii elektrycznej,
przy udziale zainteresowanego Przedsiębiorstwa Wielobranżowego "P." Spółki z
o.o. w W.
po rozpoznaniu na rozprawie w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 26 lutego 2004 r.,
kasacji strony powodowej od wyroku Sądu Okręgowego w W. - Sądu
Antymonopolowego
z dnia 9 sierpnia 2002 r.,

**oddala kasację i zasądza od powoda na rzecz zainteresowanego
i pozwanego kwotę po 1200 zł tytułem zwrotu kosztów
zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

U z a s a d n i e

W sprawie z odwołania powodowej Z.Korporacji Energetycznej S.A. w Z. od decyzji pozwanego Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w przedmiocie wstrzymania dostaw energii elektrycznej, przy udziale zainteresowanego Przedsiębiorstwa Wielobranżowego „. Sp. z o.o. , powód wniósł kasację od wyroku Sądu Okręgowego w W.– Sądu Antymonopolowego z dnia 9 sierpnia 2002 r. Zaskarżonym wyrokiem oddalono odwołanie powoda od decyzji Prezesa Urzędu z dnia 26 czerwca 2001 r., Nr 5/2001, nakazującej powodowi podjęcie i kontynuowanie dostaw energii elektrycznej do zakładu w S., należącego do zainteresowanego Przedsiębiorstwa na warunkach określonych w umowie z dnia 1 kwietnia 1993 r.

W zaskarżonym wyroku Sąd podzielił pogląd Prezesa Urzędu, że nie było podstaw do przerwania dostaw energii elektrycznej. Instalacja nie stanowiła zagrożenia dla życia, zdrowia ani ochrony środowiska, nie nastąpił też nielegalny pobór energii elektrycznej. Wygaśnięcie umowy dzierżawy na podstawie której powód posiadał grunt, na którym znajdowało się jedno z urządzeń sieci energetycznej, nie uzasadnia przerwania dostaw energii elektrycznej. Uzyskane zezwolenie właściciela gruntu, przez który przebiega sieć energetyczna nie należy bowiem do podmiotu przyłączanego do sieci, lecz do przedsiębiorstwa energetycznego.

W kasacji powód zarzucił naruszenie art. 6 ust. 3 oraz art. 7 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 54, poz. 348 ze zm., obecnie jednolity tekst: Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1504 ze zm.), art. 475 § 1 k.c. oraz art. 124 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (jednolity tekst: Dz. U. z 2000 r., Nr 46, poz. 543 ze zm.), a także niewymienionych przepisów postępowania.

Pozwany Prezes Urzędu i zainteresowane Przedsiębiorstwo wnieśli o oddalenie kasacji oraz zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył ,co następuje.

Kasacja jest nieuzasadniona.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 Prawa energetycznego przedsiębiorstwo energetyczne może wstrzymać dostarczanie energii elektrycznej, jeżeli w wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono, że instalacja znajdująca się u odbiorcy stwarza bezpośrednie zagrożenie dla życia, zdrowia albo środowiska, względnie nastąpił nielegalny pobór energii elektrycznej. Podstawą do wstrzymania dopływu energii elektrycznej jest protokół wyniku kontroli przeprowadzonej przez uprawnionego przedstawiciela przedsiębiorstw energetycznego (art. 6 ust. 2 tej ustawy). W rozpoznawanej sprawie powodowe Przedsiębiorstwo nie przedstawiło protokołu stwierdzającego spełnienie się przesłanek z art. 6 ust. 3 ustawy. Trafnie przyjął Sąd pierwszej instancji, że brak protokołu z wyników badań przeprowadzonych na zlecenie powodowego Przedsiębiorstwa czyni bardzo prawdopodobnym domniemanie, że nie było ani zagrożenia dla zdrowia lub życia, ani nielegalnego poboru energii. Przedsiębiorstwo energetyczne, które wstrzymało dopływ energii elektrycznej do odbiorcy, jest obowiązane udowodnić, że istniały przesłanki z art. 6 ust. 3 ustawy, uzasadniające wstrzymanie dopływu energii. Jest sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego przyjęcie możliwości udowodnienia tych przesłanek przy pomocy zeznań świadka – o co wnosił powód – w sytuacji, gdy powód dysponuje wynikami fachowych badań, których jednak nie przedstawia jako środka dowodowego.

Jak wynika z art. 7 ust. 4 Prawa energetycznego przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się przesyłaniem i dystrybucją energii elektrycznej są obowiązane zapewnić realizację i finansowanie budowy i rozbudowy sieci na warunkach określonych w przepisach, o których mowa w art. 9 i 46 oraz w założeniach, o których mowa w art. 19 tego Prawa. W kasacji powodowe Przedsiębiorstwo twierdzi, że ponieważ jedno z urządzeń przesyłowych znajdowało się na działce dzierżawionej przez zainteresowane Przedsiębiorstwo „P.”, to wraz z wygaśnięciem umowy dzierżawy tej działki wygasła także umowa o dostawę energii elektrycznej (art. 475 k.c.). Świadczenie (czyli dostawa energii elektrycznej) stało się bowiem niemożliwe skutkiem okoliczności, za które dłużnik (czyli powodowe Przedsiębiorstwo) odpowiedzialności nie ponosi. Jest to pogląd błędny. Umowa o

dostawę energii elektrycznej nie wygasła, gdyż to nie odbiorca energii, lecz przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane zapewnić budowę sieci energetycznej (art. 7 ust. 4 ustawy). Przy spełnieniu warunków z art. 124 powołanej ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami jest ono, w przypadku braku zgody właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości, zobowiązane do wystąpienia do starosty o wydanie decyzji zezwalającej na zakładanie i przeprowadzanie urządzeń służących do przesyłania energii elektrycznej.

Art. 7 ust. 1 Prawa energetycznego nie został naruszony, gdyż dotyczy on obowiązku zawarcia umowy o sprzedaż energii, a nie wstrzymania jej dostarczania.

Z tych względów na podstawie art. 98 i 393¹² k.p.c. orzeczono jak w sentencji.